

γάμου της. Αυτός είνε, κατ' έμέ, ό εύτυχέστερος γάμος. "Ι-
σως όμως νά έχω και άδικον...
Μ' εκτίμησι.
Δήμητρα Πολυχρονιάδου

Η δεις ΜΑΡΙΚΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ (Π. Φάληρον), μάς γράφει :
"Αγαπητό «Μπουκέτο». Η τόσοον εύχάρητος ερώτησίς σας
δέν μπορείτε νά φαντασθήτε πόσον μέ ένθουσίασε. Γι' αυτό
καί έγώ θά γράψω την ιδέα μου διά τόν Ιδανικόν σύζυγον,
άν και ποτέ, διά νά είμαι ειλικρινής, δέν τό έσκεφθήκα τόσο
σοβαρά αυτό τό ζήτημα, όσον όταν εδιάβασα την τόσο ένδια-
φέρουσαν ερώτησίον σας. Κατά την γνώμη μου, ό Ιδανικός
σύζυγος είνε εκείνος πού θά αισθανθή μέσα του «Αγάπη»
διά την γυναίκα εκείνην, ή όποία θά είνε γι' αυτόν ό αιώ-
νιος γλυκός σύντροφος της ζωής του. "Ερωτάτε ακόμη ποιός
είνε ό πιό εύτυχισμένος γάμος. Φαντάζεσθε λοιπόν ότι ύπάρ-
χει πιό εύτυχισμένος γάμος από εκείνον πού τόν σκεπεί και
τόν φωτίζει ή αγάπη και ή άμοιβαία εκτίμησι μεταξύ τών
συζύγων ; Κατά την γνώμη μου, ή αγάπη και μονον ή ά-
γάπη είνε ή γέφυρα της ζωής και της συζυγιακής πίστεως.
Μετά μεγίστης εκτίμησεως,
Μαρικα Ιωαννιδου

Η δεις... «5678» (Κέρκυρα), μάς άπαντά :
"Αγαπητέ αδελφέ της «Οικογενείας», Κε «Μπουκέτο»,
"Αν και είμαι συνδρομητρια της «Οικογενείας», παραιο-
λουθώ όχι με μικρό ένδιαφέρον
και την παραμικροτέρα άγγελ-
λιαν και ό,τι δήποτε άλλο πε-
ριεχόμενον του «Μπουκέτου». Λοιπόν θά σας πώ και γύη την
γνώμη μου, με την μεγαλιέτε-
ραν ειλικρίνειαν, για τόν Ιδανι-
κό σύζυγο. Πρώτον τόν θέλω νά
είνε καλός και νά με καταλα-
βαίνει. Δέν με ένδιαφέρει εάν
είνε γέρος, θέλω όμως νά είνε
έγγράμματος, νά γνωρίζη 2-3
έζενες γλώσσες και όλίγη μου-
σική (έπειδή γνωρίζω και έγω
και τραλλινοίμαι διά την μου-
σική), νά είνε δέ πλούσιος,
σπóρταμαν και κοσμικός. Όλα
αυτά και τίποτε παραπάνω.
Με αγάπη.
«5678»

Στόν ίδιο φάκελλο της διδος...
«5678» ύπηχη και ή άπάντησις έτί-
μας εκ Κερκυρας διαποικίδος, της
διδος ΤΙΚ-ΤΑΚ. "Ιδού αυτή :

"Αγαπημένο μου «Μπουκετο». Μόλις έλασα τό περασμένο φυλ-
λο σου και διάβασα την άγγελ-
λια του διαγωνισμού σου, άμέ-
σως μου γεννήθηκε ή έπιθυμία
νά λάθω κι' έγώ μέρος σ' αυτόν,
και για νά την ικανοποιήσω, σού
έξομολογοῦμαι με όλη μου την
ειλικρίνειαν ποιά προσόντα
εύχομαι νά έχη ό άνδρας πού
καμιαί φορά ίσως με κά-
μη γυναίκα του, για νά εύχα-
ριστηθώ και νά ικανοποιηθώ.
Νά, λοιπόν, τί θέλω νά συγκε-
ντρώη ό άνδρας, του όποιου θά
γίνω σύζυγος : Μόρφωσιον, ψυ-
χική ωμορφία, γιατί ή σωματι-
κή τοιαύτη τολμά νά πώ ότι μ'
άφηνει σχεδόν άδιάφορη τελείως,
μετρίαν οικονομικήν κατάστασι-
ον, όχι πολλά χρόνια και άρκετη αγάπη.
Εύτυχέστερον τών γάμων θεωρώ τόν συναπτομενον
κατόπιον βαθείας άλλοηλοεκτιμησεως,
και τούτο γιατί βρισκω τις βάσεις του
άρεκτα δυνατές για νά άνθέρουνε
στον κουραστικό δρόμο της ζωής,
πού θά διανύσουμε μαζί ό δυό
σύζυγοι. "Ακουσεσ τώρα,
αγαπημένο μου «Μπουκέτο», τις
άντιληψεις μου. Τώρα κι' έγώ
περιμένω τις δικές σου κρίσεις
γι' αυτές.

«Τικ-Τάκ»

Η κρίσις μας, αγαπητό «Τικ-Τάκ»,
θά δημοσιευθόν όλες μαζί
και έν εκτάσει στό τέλος της
εξευνης αυτής.

Η δεις ΕΥΑΝΘΙΑ ΤΣΑΜΗ (Πάτρα), μάς γράφει :

"Ιδανικοί σύζυγοι δέν υπάρχουν. Ούτε
Ιδανικοί γάμοι φυσικά. "Ο γάμος
είνε λαχειο, στο όποιο όχι μόνον
δέν κερδίζει κανεις ποτέ, αλλά και
γάνει και ζημιώνεται 99 %. Αυτή
είνε σχετικώς ή αλήθεια. "Όλα τ'
άλλα είνε άέρας φρέσκος ! ! !

Με τιμήν.

Ευάνθια Τσάμη

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες άπαντησεις.

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Θ. ΔΗΛΗΓΙΑΝΝΗ

"Η αγάπη του προς τά ζώα. "Η λατρευτή του «Ζαφείρω». Γιατί
ήταν λυπημένη. Μόνη κι' έρημη!... "Ο Δηληγιάννης... ποιη-
τής. Οί πρώτοι σατυρικοί στιχοι του. "Η κέρσις του προς τίς
κυρίες. Έναντιον της εύρείας περιφερείας, κτλ.

"Ο αείμνηστος πρωθιπουργός μας Θεόδωρος Δηληγιάννης ήταν πιό
παντός άνθρωπος σταθερός στη φιλία του, έπεικής προς όλους και ά-
νεξάρτος. "Αλλά δέν αγαπούσε μόνο τούς άνθρώπους. Αγαπούσε και
τά ζώα κι' ή αγάπη του αυτή φανερώθηον στη λατρεία, πού έδειξε
στη χαριτωμένη σκυλίτσα του, τη Ζαφείρω. "Ήταν άδύνατον νά μη
συγκινηθή καινείς ακούγοντάς τον νά μιλή ένγαρδιά στη σκυλίτσα του.
Την παρασηνέ κάποιος Πρωτοπαράς, ένώ ό Δηληγιάννης κοφιέντιζε
μέ μερικούς φίλους του, μέσα στο ιδιωτέρό του γραφείο, άκούστριζε
άξαφνα ή Ζαφείρω, πού γαργάλε λυπητέρα στο διάδρομο. "Ο πρωθι-
πουργός σπρώθηκε άμέσως τότε, έτρεξε στην πόρτα και την άνοιξε. "Η
σκυλίτσα άφρησε μέσα, ήσυχη λαί, κι' άρχισε νά χοροπηδή γύρω
στά πόδια του κυρίου της, κοινώντας μ' ένθουσιασμήν και χαρά την
ουσία της. "Ο πρωθιπουργός, άφού ζάιδεψε τό πιστό ζώο, άρχισε
κατόπι νά δηγητάει στους φίλους του την αιλία της...αυθιόσεως της.
—"Η ύπέρβότη μας, είνε, έπίγει νά
εορτάση την Πρωτοπαρά, εξαλείψει
τη φτώχη Ζαφείρω και ή Ζαφείρω
κλαίει ! "Όλο στο σπίτι λαίτουν, έπι-
γαν έπίση νά εορτάσουν την Πρωτο-
παρά. Μένο έγώ μόνος... Νά μη λι-
ρωσθηδού λοιπόν τή Ζαφείρω !

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

"Όπως εις σειράν φύλλων έγράψαμε,
έκ τών άπαντήσεων τών άναγνωστριων
μας στό ερώτημα του «Μπουκέτου» :
"ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥ-
ΓΟΣ ;», θά βραβευθού ή πέντε έπιτυ-
χέστερες. "Η ή έπιτυχής άπάντησις θά
πάρη ως βραβείο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ Α-
ΡΩΜΑ (Εύρωπαική), αξίας 400 δρα-
χμών, και τό δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡ-
ΜΑΝΑΝΤ δωρεάν, στο Κομωτήριο
του κ. Χαριράκη. "Η 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ
ΧΕΙΛΕΩΝ, αξίας 175 δραχμών και
ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΑΙ, έκ του κ. Χαμα-
ράκη. "Η 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ
ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Εύρωπαική), αξίας 150
δραχμών. "Η 4η θά δικαιούται έπίσης
ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν στο Κομ-
μητήριο του κ. Χαμαράκη. Και ή 5η θά
πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή.
"Επίσης θά δημοσιευθόν ή φωτογρα-
φίες τών Δίδων πού θά βραβευθόν.

Παρακαλούμε έπίσης τάς αγαπητές άναγ-
στριλας μας όπως άπαντούν σαφώς, όχι πολύ έκτε-
νώς, και όπως καθαρογράφου. Τέλος, τάς παρα-
καλούμε όπως σημειώσουν στη γενία του φακέ-
λου της άπαντήσεως των τη λέξι «ΚΑΜΠΑΝΙΑ».
Γράφετε επί της μίας πλευράς του χάρτου.

"Όταν ήταν νέος ό Δηληγιάννης, έ-
γραψε και στιχοι, και προαντός σα-
τυρικούς. Μιά μέρα άπεργησε μερικώς
από τούς στιχοις του από τις στον Πά-
νο Μπασιάνο, διεκδικητή τότε του ση-
δηγοδρόμου Κερκυρας, πού τόν αγα-
πούσε και τόν έκτιμούσε έξαιρετικά. Τό
ργουόν αυτό υπεβλήθη, άπες ήταν έ-
πόμεινο, και κάποτε κάποιος φίλος του
πρωθιπουργού τόν παρακάλεσε νά τό
επαγορεύσει τούς στιχοις του, για νά
τούς κρατηθή αλλού. "Ο Δηληγιάννης
ώπως άπάντησε.
—Οί στιχοι μου, είνε από τά
γινναύα παραπτώματα παντός άνθρώ-
που και βεβαίως δέν πρέπει νά γνω-
σθόν εις τό κοινόν.

"Ο Δηληγιάννης εφερόταν σ' όλες
τις γυναίκες μέ άδρότητα, αλλά μία
μέρα ειπε σέ μία πιστωτρια, στην έ-
ποία δέν παρτερισκότο αντίπροσωπο
του όραόν φίλου :
—Οδύσσειε πού ήρεσον αϊ εύτρα-
φιές κυρία. Τό γυναικίον κάλλος είνε
έλλειψη διαστάσεων. "Όστε, ως βλέ-
πεις, εις πάσαν έλλογινη είμαι πάντοτε
έναντιον της ευθείας ! ! !

Στις έγγραφείς της Βουλής ό Δηλη-
γιάννης ειχε μια άντοχή, πού τόν κα-
τέπληρσε κι' αυτόν τόν ίδιο άόμοιο.
Σταυτός έφηνε από τις συνδρισεις,
πριν νά τελεωθόν, και πολλές φορές

έμεινε ως τό πρωί. Μετά την πού πολύνωρη συνεδρία της Βουλής, πού
κράτησε 36 ώρες συνεχώς και στην όποια συζητήθηκε τό ζήτημα τών
οικαιώδων του Πελαγού, ό Δηληγιάννης ειπε :
—Περίεργον ! "Ενώπιον δι θεού μη ήτο άδύνατον και νά μεταδω
έντεθηεν εις την ομίαν μου, λόγω έξαντίλησεως. Και ήδη αισθανόμαι
την ανάγκην μακράς έδραοηής ! !

Και πραγματικά, πήγε πρώταστο στην Κηρυσία, χωρίς ν' άναλαυθή.
"Ο Δηληγιάννης ήταν υπέρμαχος της καθαρεύουσας, την όποιαν μι-
λούσε και έγραφε σαν δεινός τεχνητής, και δέν μπορούσε νά υποφέρει
την δημοτική. Κάποτε συνέθε νά γίνη λόγος για κάποιο έμπνευμένο
ποίημα ένός γνωστού ποιητού. "Ο Δηληγιάννης, πού τό ειχε διαβάσει
ιδιωτέως, άφρησε τούς άλλους νά συζητήσουν μόνο, και στο τέλος
πρόσθεσε, έχοντας ία ύψη τον την δημόδια γλώσσα του ποιήματος :
—"Ο κύριος αυτός έγα μόνον έχει έλάττονα : Παρονάσει ήνέ τά
τένα αυτού άναπόδητα και περιβιδημένα άκάθαρτα γάση ! !
"Αξίζει νά σημειώθη άκόμη σχετικώς ότι τού δημοτικιστής ό Δηλη-
γιάννης τούς άποκαλούσε : «Λοπάλαδες άποπειρομένης νά ιπσοκά-
ψουσιεν ένα κολλοσσόν».